

Федорова Юлія Олегівна,
курсант 3-го курсу факультету підготовки
фахівців для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:
Мислива Оксана Олегівна,
старший викладач кафедри тактико-спеціальної
підготовки Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
кандидат юридичних наук

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ, СВОБОД ТА ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ ГРОМАДЯН ПІД ЧАС ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОГО ПОРЯДКУ ТА БЕЗПЕКИ

Права, свободи та законні інтереси громадян є основоположною частиною Конституції України. Вирішення проблем прав людини в ній характеризується принципово новими для України підходами. Поняття прав людини відображає той факт, що за кожною особою визнається певний комплекс природних, невід'ємних прав та властивостей, які зумовлюються самим фактом існування людини і мають розглядатися як гарантії її гідності.

Важливу роль прав і свобод громадян у правовій державі відзначає і В.Л. Ортинський, який наголошує, що саме права і свободи людини і громадянина служать необхідним засобом для досягнення волі, всебічного і гармонійного розвитку особистості [1, с. 155].

В цілому, термін “право”, у суб'єктивному значенні, означає вид і міру можливої поведінки людини, здійснення тих чи інших дій, закріплених у нормативно правових актах; термін “свобода людини” – самостійний вибір індивідом варіанта своєї поведінки. Отже, термін “свобода” більш широке поняття у порівнянні з правом, хоч в цілому провести чітке розмежування між ними важко.

А. Головистікова і Д. Дмитрієв розрізняють поняття “права”, “свободи”, вони відзначають у цих поняттях подібність і відмінність. Подібність визначається через правову можливість. Відмінність проявляється в тому, що права свідчать про можливість отримання певних благ, а свободи – про можливість уникнути обмежень з боку держави. Таке розмежування, на думку авторів, має практичне значення. Якщо держава закріпила в законі право, то вона бере на себе відповідальність по його забезпеченню. У випадку надання суб'єктам свободи держава бере на себе функції контролю, щоб індивід не міг використати цю свободу на шкоду іншим особам і самій державі [2, с.623].

Отже, враховуючи вищевикладене можна зробити висновок, що права,

свободи та законні інтереси громадян є великою цінністю, яку у першу чергу мають берегти правоохоронні органи згідно із ст.1 Закону України “Про національну поліцію”. Нажаль, на практиці реалізувати це досить складно, тому що на сьогоднішній день Національна поліція України переживає певні складності.

Ефективне функціонування Національної поліції України є необхідною умовою захисту конституційного ладу, забезпечення законності і правопорядку, дотримання прав і свобод людини. Від діяльності працівників Національної поліції України значною мірою залежить успішність реалізації національних інтересів та стабільність суспільного розвитку держави [3].

У сучасному світі проблеми захисту прав і свобод людини виходять далеко за межі ведення окремої держави. Ступінь реалізації прав людини в державі багато в чому залежить від неухильного дотримання та виконання законів. Європейські стандарти прав та свобод людини інколи можуть бути безпосередньо спрямовані на регламентацію діяльності поліції та її посадових осіб.

Компетенція Національної поліції щодо реалізації європейських стандартів прав людини отримує прояв у різних сферах її діяльності, зокрема під час охорони публічної безпеки і порядку.

На підставі аналізу та узагальнення зарубіжного досвіду забезпечення поліцією публічної безпеки і порядку під час проведення масових заходів запропоновано використати в Україні наступні його позитивні аспекти: 1) покладення функції надання дозволу на проведення масового заходу безпосередньо на органи поліції (країни Європейського Союзу); 2) законодавче закріплення строку завчасного сповіщення органів поліції (країни Європейського Союзу); 3) детальна регламентація підстав та порядку притягнення до відповідальності як учасників, які порушили передбачені правила поведінки, так і організаторів масового заходу, які порушили встановлений порядок проведення масового заходу, з конкретним зазначенням санкцій (країни Європейського Союзу); 4) заборона одержання дозволу на проведення масового заходу в майбутньому, якщо захід організатора було зупинено поліцією (Швеція); 5) сприяння тісній співпраці та обміну відповідною інформацією між поліцейськими підрозділами, підтримання зв'язку поліції з громадянами (Великобританія та інші країни Європейського Союзу); 6) розширення використання технічних та електронних засобів спостереження, спеціальних засобів; 7) залучення до охорони громадського порядку об'єднань громадян. [4, с.166]

Отже, для вирішення проблеми стосовно захисту прав, свобод та законних інтересів громадян, на нашу думку, може бути обмін досвідом з іншими країнами і реалізувати здобуті знання на практиці.

Використані джерела:

1. Ортинський В.Л. Гарантії прав і свобод людини і громадянина – основа формування правової держави: Збірник тез учасників I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції «Захист прав і свобод людини і громадянина в умовах формування правової держави» (м. Львів, 25 квітня 2012р.) / НУ «Львівська політехніка». – Львів, 2012. – С. 3–

2. Головистикова А.Н., Дмитриев Ю.А. Проблемы теории государства и права: Учебник – М.: Эксмо, 2005. – С. 623.
3. Денисюк Д. Завдання національної поліції України: проблеми законодавчого закріплення / Д. Денисюк // Підприємництво, господарство і право. – 2016. - №8 – С. 100-104.
4. Крапивін Є. Права людини в діяльності української поліції – 2015. Науково-практичне видання / Упоряд. Крапивін Є.О. – К. : Асоціація УМДПЛ, 2016 р. – 408 с.

Штирхунова Альона Дмитрівна,
курсант 2-ого курсу ФПФОДР
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Поливанюк Василь Дмитрович,
старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

НОРМАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ДО ДІЙ В ЕКСТРЕМАЛЬНИХ УМОВАХ

У час реформування системи правоохоронних органів, а також при активному залученні працівників національної поліції до участі у антитерористичній операції проблеми безпеки працівників правоохоронних органів стоять особливо гостро та становлять національні інтереси держави.

Згідно зі ст. 3 Конституції України «людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю».[1] Реалії сьогодення, не проста політико-економічна ситуація у державі та підвищенні криміногенної обстановки в Україні вимагають від держави рішучих заходів що до забезпечення національної безпеки та, в особливу чергу, безпеки правоохоронців.

За останні роки різко збільшилась кількість фактів групових порушень громадського порядку, а також різного роду нападів на працівників ОВС, тому дуже різко постає питання забезпечення громадського порядку та законності і, як наслідок, – забезпечення особистої безпеки працівників в екстремальних умовах. Встановлення саме юридичного аспекту є вирішальним та рушійним напрямком найефективнішого вирішення даної проблеми.

Слід зазначити, що у ряді розвинених європейських країн, таких як Франція, Німеччина та Великобританія, співробітники поліції мають суттєвий рівень юридичного захисту не тільки під час надзвичайних ситуацій, а й навіть при найменшій загрозі їх виникнення, що дозволяє їм